

86422.

Kärla kooli laul.

Kärla mehed, targad taadid,
Kärla helled eidekesed,
Kenad neiud, noorekesed!
Teid ma tulen teretama,
Teile õnne soovitama,
Lahket laulu laskemaie,
Kooli lugu luulemaie.
Jäägu külad kuulamaie,
Möisad mõtteid märkamaie,
Talud tarkust tabamaie.
Ilma asjad ülenewad,
Eesti elu edeneb.
Tarkust tarwis talumehel',
Möistust möisa wanemal,
Walgust meie waldadele,
Õigust igäihele.

Kust wõib töusta taewa tarkust,
Möistust selle maailmale?
Kui on koolid korratumad,
Halwad õpetus-asupaigad,
Kehwad kaswatuse kohad.
Kergu kool meil kõige kolem:
Mäda, madal majakene,
Sumbund sooja saunakene,
Halwa õhu onnikene.
Poistel puudub puhkepaika,
Porisel põrandal pöörlewad,
Kõlwatu külje asemel.
See paneb pojad pödema,
Rikub noorerahwa rinnad,
Ajab laste meeled lameks,
Noruseks noored nupumehed.
Kust siis sigib suurem sugu,
Tulewad talurahwa toed,
Walla wahwad walitsejad,
Auusad asja ajajad,
Kui on koolid koledad
Õpetushooned inetumad?
Kuulge külad, möistke möisad!

Meil on tähtsad toimetused,
Üliausad ettewõtted.
Astuge abiks ajumehed,
Nõuuks noored ninamehed
Kärila kiired kirjanikud,
Sõmera suuremad sõbrad,
Paiküla paremad pojad,
Mätasselja märka mehed,
Kandla kallid kangelased,
Karida kaunid kaimukesed,
Mõnuste mõjusad mehed
Sauwere seadsamad wennad!
Ühendage meeste meeled,
Sulatage naeste südamed,
Kooli puudust parandama,
Kooli asja ajama,
Materjaali muretsema.
Tooge Kandlast kase kändu,
Paikülast palju palgipuida.
Karidalt kalju rahnusi,
Paadlast pae patakaid,
Sauwerest sitket ahju saue.
Ühtlasi ülemaid hüüame,
Armulisi auustame,
Paremaid paludes paitame:
Tulge abiks alamale,
Waesema waewa wähendama,
Kehwema koormat kergitama.
Puistage paberid punasid,
Suured saksad sajalisi,
Preilid peotäis peningid,
Kaupmees kamalutäis kulda.
Wastased waatagu wana waske,
Kurjad kobigu kopikaid.
Kell pole rossi, andku rohkem,
Kell pole poolt, see andku rubla.
Tehkem kooli korralise,
Tarkuse tuad toredad,
Aususad õpetuse hooned,
Kaunid kaswatuse kojad.
Paneme pojad suure kooli,
Mõistuse elu majasse
Taara tarkust taguma,
Waimu walgust walmistama,
Kena kombid kaswatama,

Wiisakat elu wilitama,
Rumalust wälja ropsima,
Toorust ära toherdama,
Alatut orjameelt orgitsema ;
Et lääks wiha meilt wilkudes,
Kadedus kangele kõmpsites. —

Aastad weerewad ajamerde,
Tõised rahwa põlwed tõuswad.
Kui siis tõuseb Tõllu üles,
Ärkab Irmuste mäelta,
Taterseija talu tagant,
Öerub une silmista,
Keerab kulnud Kärla poole,
Räimerannata rahwa poole.
Küll ta mõtleb, küll ta ütleb,
Küll ta ikka imestelleb:
Kes on Kärla kuulsaks teinud,
Paadla elu parandanud,
Sõmera mehed sõnakaks,
Mõnuste omad mõtte rikkaks,
Sauwere wennad suureks saksaks,
Paiküla isad herradeks ?
Karidas kantakse karu nahka,
Kandlas kallist kaalukat.
Mätasselja määratu rikas,
Kogulas kulda koledast'.
Külades on uhked hooned.
Kõrged korsnad kodadel,
Wallal wahwad waimumehed.
Sandid käiwad saterkuues,
Uue aja uniwormis !
Kärla mehed mõistwad kosta,
Targad Tõllule tõendada :
Kool on külad kosutanud,
Kärla elu ülendanud,
Sandil annud saterkuue
Waesel uhke uniwormi,
Kombed teinud kõlbuliseks,
Teinud pehmeks paepangad,
Põllu pinna parandanud,
Ajanud aasad haljendama,
Kõrbed kandma kõrrewilja.
Tõllu mõistab, Tõllu mõtleb :
Olin ma mehike meeletu,
Wanake waimu möögata,

Ilma koolita kangelane,
Kuuwalge wahtija.
Waenuwankrit küll weeretasin,
Ratta wehmriga wirutasin,
Wihasid waenlasi watustasin,
Pörgulisi pörutasin ;
Ei saand siiski saare rahwast
Waenlase wõimu alt wabastada,
Orja paelust lahti päästa.
Omagi ots oli õnetu,
Ilma pääta põgenesin.
Nüüd on ilmud uued ajad,
Wägewamad wõimu wäed.
Koolid elu korraldawad,
Waimu wangist wabastawad.
Ei nüüd enam Töllut tarwis,
Wägimehe käewarta,
Ilma pääta päästijat.
Kirikud kenad mina tegin,
Koolid teinud Kärla mehed.
Nüüd ma langen magama,
Surmaunnesse suikuma,
Igaweste hingama.

Wõtke weel mu wiimsed sõnad,
Märka mõtted mälestuseks :
Kuni Eesti keel weel kõlab,
Kuni Eesti meel weel mölgub,
Saare põhi meres seisab,
Ausaüd koolisi ehitage,
Hariduspaiku asutage,
Kangid poegi kaswatage,
Õrnemat sugu õpetage,
Eesti elu ülendajaks,
Saare rahwa röömustajaks.
Eesti õuedes õitsegu
Üksmeel, usk ja armastus,
Kindel lootus Looja pääle
Igawese armu pääle.

Kooli söber.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

39541